บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) แบบภาคตัดขวาง ณ จุดเวลา (Cross-sectional study) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาทากันยุง ความเชื่อด้านสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อมาลาเรียของประชาชนและความเชื่อด้านสุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาทากันยุงป้องกันการติดเชื้อมาลาเรียของประชาชนอำเภอสุคิริน จังหวัดนราธิวาส

ประชากร

ประชาชนที่เป็นตัวแทนหลังคาเรือนในอำเภอสุคิริน จังหวัดนราธิวาส จำนวน 7,149 หลังคาเรือน เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2552 (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส, 2552)

ตัวอย่างและการเลือกตัวอย่าง

1. ขนาดตัวอย่าง หลังคาเรือนในอำเภอสุคิริน จังหวัดนราธิวาส จำนวน 7,149 หลังคาเรือน การกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรการประมาณค่าสัดส่วนแบบทราบขนาดประชากร (Daniel, W.W., 1995) คำนวณ ได้ดังนี้

$$n = \frac{NZ^2_{\alpha/2}P(1-P)}{d^2(N-1)+ Z^2_{\alpha/2}P(1-P)}$$

$$n = \frac{7,149(1.96)^2 0.28(1-0.28)}{(0.05)^2(7,149-1)+ (1.96)^2 0.28(1-0.28)}$$

$$n = 296.96$$

$$n = 297$$

เมื่อ n = จำนวนของตัวอย่าง

N = จำนวนหลังคาเรือนในอำเภอสุคิริน จังหวัดนราธิวาส

P = สัดส่วนการใช้ยาทากันยุง P = 0.28 (สุรพงศ์ เอียดช่วย, 2547, หน้า 64)

d = ความคลาดเคลื่อนของตัวอย่างโดยให้ความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 5, d = 0.05

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

Z = Confidence coefficient ที่ได้จากความเชื่อมั่นที่กำหนดโดยกำหนดให้ $\alpha = 0.05$ ดังนั้น $Z_{\alpha} = 1.96$ ได้ขนาดตัวอย่างไม่น้อยกว่า 297 หลังคาเรือน

2. วิธีการเลือกตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) และได้เพิ่มขนาดตัวอย่างอีก 1.5 เท่าได้ตัวอย่างไม่น้อยกว่า 446 หลังคาเรือนโดยสุ่มหมู่บ้านในอำเภอสุคิรินจากทั้งหมด จำนวน 35 หมู่บ้านด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) แบบจับสลากหมู่บ้านได้หมู่ที่ 1 บ้านลูโบะลาเซาะ ตำบลร่มไทร มีจำนวน 188 หลังคาเรือน ได้จำนวนตัวอย่างไม่เพียงพอจึงได้สุ่มหมู่บ้านครั้งที่ 2 ได้หมู่ที่ 2 บ้านปาลูกายาอิง ตำบลร่มไทร มีจำนวน 382 หลังคาเรือน ก็ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกหลังคาเรือนโดยให้สมาชิกในครัวเรือนเลือกผู้ที่สามารถให้ข้อมูลได้ครัวเรือนละ 1 คน การคัดออกตัวอย่าง กรณีที่ไม่มีผู้อยู่อาศัยในหลังคาเรือนนั้นในช่วงที่สำรวจ ได้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 475 ตัวอย่าง

เครื่องมือเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาปรับปรุงขึ้นจากการศึกษาของออมทรัพย์ ดีล้ำ (2544) และรัศมี ศรีชื่น (2548) ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้วิธีป้องกันโรคมาลาเรียและปัจจัยเสี่ยงการติดเชื้อมาลาเรียของประชาชนตามแนวชายแดน ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ มีลักษณะคำถามเป็นแบบปิดและเปิด ผสมกันประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ อายุ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ครอบครัวและประวัติการป่วยด้วยมาลาเรีย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเชื่อด้านสุขภาพ ประกอบด้วย

2.1 การรับรู้โอกาสเสี่ยงการเป็นมาลาเรีย มีลักษณะคำถามเป็นแบบปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับ ความเชื่อบุคคลที่มีผลโดยตรงและการคาดคะเนการเสี่ยงต่อการเป็นมาลาเรีย

2.2 การรับรู้ความรุนแรงของมาลาเรีย มีลักษณะคำถามเป็นแบบปิดเป็นคำถามเกี่ยวกับ ความเชื่อบุคคลที่มีผลโดยตรงต่อร่างกายและชีวิต ด้านการรักษา ด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

2.3 การรับรู้ประโยชน์ของการใช้ยาทากันยุง มีลักษณะคำถามแบบปิดเป็นคำถามเกี่ยวกับการคาดหวังประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้ยาทากันยุงป้องกันการติดเชื้อมาลาเรีย ได้แก่ คาดหวังให้ตนเอง คนในครอบครัว หรือคนในหมู่บ้านปลอดภัยจากยุงกัด

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

2.4 การรับรู้ต่ออุปสรรคของการใช้ยาทากันยุง มีลักษณะคำถามแบบปิดเป็นคำถามเกี่ยวกับ การรับรู้ข้อเสียหรืออุปสรรคของการใช้ยาทากันยุง ผลกระทบต่อร่างกาย การเสียค่าใช้จ่าย หาซื้อยาก ไม่มีความรู้ในการใช้

ส่วนที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้ยาทากันยุงป้องกันการติดเชื้อมาลาเรียของประชาชน มีลักษณะคำถามแบบปิดและเปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับ การใช้ทายากันยุง สมาชิกในครอบครัวที่ใช้ เวลาที่ใช้ ความถี่ในการทา บริเวณที่ทา ยี่ห้อที่ใช้

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

1. การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ดูความถูกต้องครบถ้วนของคำถามให้ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษาร่างแบบสอบถามเสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา เมื่อได้ข้อเสนอแนะแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. การหาความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชาชนในพื้นที่อำเภอสุไหงปาดี จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ศึกษา และมีลักษณะทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งประเพณีวัฒนธรรมลักษณะการดำรงชีวิตคล้ายคลึงกัน โดยทำการทดสอบแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อถือได้ โดยใช้วิธี Alpha coefficient ของ Cronbach (1951) โดยผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อถือของแบบสอบถาม ดังนี้

แบบสอบถามการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นมาลาเรีย	ค่า Alpha = 0.71
แบบสอบถามการรับความรุนแรงของมาลาเรีย	ค่า Alpha = 0.45
แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของการใช้ยาทากันยุง	ค่า Alpha = 0.73
แบบสอบถามการรับรู้ต่ออุปสรรคของการใช้ยาทากันยุง	ค่า Alpha = 0.78

ตัวแปรและการวัดตัวแปร

1. การวัดตัวแปรอิสระ ตัวแปรอิสระแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว และประวัติการป่วย ของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดการวัดดังนี้

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

1.1.1 เพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม มีการวัดเป็นระดับกลุ่ม (Nominal scale)

1.1.2 อายุ คือ อายุจริงนับถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม (นับอายุเต็มปี) มีการวัดเป็นระดับอัตราส่วน (Ratio scale)

1.1.3 ระดับการศึกษา คือ ระดับการศึกษาสูงสุดที่เรียนจบหลักสูตร มีการวัดเป็นระดับกลุ่ม (Nominal scale)

1.1.4 อาชีพ คือ อาชีพหลัก มีการวัดเป็นระดับกลุ่ม (Nominal scale)

1.1.5 รายได้ คือ รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน มีการวัดเป็นระดับอัตราส่วน (Ratio scale)

1.1.6 ประวัติการป่วย คือ ประวัติการป่วยเป็นมาลาเรียมีการวัดเป็นระดับกลุ่ม (Nominal scale)

1.2 ความเชื่อด้านสุขภาพได้แก่ การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นมาลาเรีย การรับรู้ความรุนแรงของมาลาเรีย การรับรู้ประโยชน์ของการใช้ยาทากันยุงและการรับรู้ต่ออุปสรรคของการใช้ยาทากันยุง โดยมีรายละเอียดการวัด ดังนี้

1.2.1 การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค มีการวัดเป็นระดับช่วง (Interval scale) พิจารณาจากคะแนนการประเมินค่า (Rating scale) ดังนี้

		ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	1
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	2
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	5

การแปรผล ในการวัดความรู้โดยแบ่งระดับเป็นระดับช่วง (Interval scale) แบ่งการรับรู้เป็น 3 ระดับโดยใช้หลักการแบ่งแบบอิงเกณฑ์ของ Bloom (1956) ซึ่งมีเกณฑ์ในการจัดระดับคะแนนการรับรู้ดังนี้

มีการรับรู้ดี ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

มีการรับรู้ปานกลาง ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 - 79

มีการรับรู้ต่ำ ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นมาลาเรีย ทั้งหมด 10 ข้อ คิดเป็นคะแนนเต็ม 50 คะแนน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงกำหนดเกณฑ์การแปลผลการรับรู้ โดยถือตามเกณฑ์ช่วงคะแนนดังนี้

คะแนน 10 - 29 หมายถึง ประชาชนมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นมาลาเรีย อยู่ในระดับต่ำ

คะแนน 30 - 39 หมายถึง ประชาชนมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นมาลาเรีย อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 40 - 50 หมายถึง ประชาชนมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นมาลาเรีย อยู่ในระดับสูง

1.2.2 การรับรู้ความรุนแรงของโรค มีการวัดเป็นระดับช่วง (Interval scale) พิจารณาจากคะแนนการประเมินค่า (Rating scale) ดังนี้

		ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	1
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	2
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	5

การแปรผล ในการวัดความรู้โดยแบ่งระดับการรับรู้เป็น 3 ระดับ โดยใช้หลักการแบ่งแบบอิงเกณฑ์ของ Bloom (1956) ซึ่งมีเกณฑ์ในการจัดระดับคะแนนการรับรู้ดังนี้

มีการรับรู้ดี ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

มีการรับรู้ปานกลาง ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 - 79

มีการรับรู้ต่ำ ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ความรุนแรงการเป็นมาลาเรีย ทั้งหมด 10 ข้อ คิดเป็นคะแนนเต็ม 50 คะแนน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงกำหนดเกณฑ์การแปลผลการรับรู้ โดยถือตามเกณฑ์ช่วงคะแนนดังนี้

คะแนน 10 - 29 หมายถึง ประชาชนมีการรับรู้ความรุนแรงของมาลาเรีย อยู่ในระดับต่ำ

คะแนน 30 - 39 หมายถึง ประชาชนมีการรับรู้ความรุนแรงของมาลาเรีย อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

คะแนน 40 - 50 หมายถึง ประชาชนมีการับรู้ความรุนแรงของมาลาเรีย อยู่ในระดับสูง

1.2.3 การรับรู้ประโยชน์ของการใช้ยาทากันยุง มีการวัดเป็นระดับช่วง (Interval scale) พิจารณาจากคะแนนการประเมินค่า (Rating scale) ดังนี้

		ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	1
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	2
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	5

การแปรผล ในการวัดความรู้โดยแบ่งระดับการรับรู้เป็น 3 ระดับโดยใช้หลักการแบ่งแบบอิงเกณฑ์ของ Bloom (1956) ซึ่งมีเกณฑ์ในการจัดระดับคะแนนการรับรู้ดังนี้

มีการรับรู้ดี	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
มีการรับรู้ปานกลาง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 - 79
มีการรับรู้ต่ำ	ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ของการใช้ยาทากันยุงทั้งหมด 10 ข้อ คิดเป็นคะแนนเต็ม 50 คะแนน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงกำหนดเกณฑ์การแปลผลการรับรู้โดยถือตามเกณฑ์ช่วงคะแนนดังนี้

คะแนน 10 - 29 หมายถึง ประชาชนมีการับรู้ประโยชน์ของการใช้ยาทากันยุง อยู่ในระดับต่ำ

คะแนน 30 - 39 หมายถึง ประชาชนมีการับรู้ประโยชน์ของการใช้ยาทากันยุง อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 40 - 50 หมายถึง ประชาชนมีการับรู้ประโยชน์ของการใช้ยาทากันยุง อยู่ในระดับสูง

1.2.4 การรับรู้ต่ออุปสรรคของการใช้ยาทากันยุง มีการวัดเป็นระดับช่วง (Interval scale) พิจารณาจากคะแนนการประเมินค่า (Rating scale) ดังนี้

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

		ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	1
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	2
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	5

การแปรผล ในการวัดความรู้โดยแบ่งระดับการรับรู้เป็น 3 ระดับโดยใช้หลักการแบ่งแบบอิงเกณฑ์ของ Bloom (1956) ซึ่งมีเกณฑ์ในการจัดระดับคะแนนการรับรู้ดังนี้

มีการรับรู้ดี ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

มีการรับรู้ปานกลาง ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60-79

มีการรับรู้ต่ำ ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ต่ออุปสรรคของการใช้ยาทากันยุงทั้งหมด 10 ข้อ คิดเป็นคะแนนเต็ม 50 คะแนน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงกำหนดเกณฑ์การแปลผลการรับรู้โดยถือตามเกณฑ์ช่วงคะแนนดังนี้

คะแนน 10 - 29 หมายถึง ประชาชนมีการรับรู้ต่ออุปสรรคของการใช้ยาทากันยุงอยู่ในระดับต่ำ

คะแนน 30 - 39 หมายถึง ประชาชนมีการรับรู้ต่ออุปสรรคของการใช้ยาทากันยุง อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 40 - 50 หมายถึง ประชาชนมีการรับรู้ต่ออุปสรรคของการใช้ยาทากันยุงอยู่ในระดับสูง

2. การวัดตัวแปรตาม ตัวแปรตามในการศึกษาครั้งนี้ คือ พฤติกรรมการใช้ยาทากันยุงของประชาชนมีรายละเอียด เช่น ไม่ใช้ ใช้บางครั้ง ใช้ทุกครั้ง ใครบ้างที่ใช้ยาทากันยุง เวลาและความถี่ในการทา บริเวณส่วนของร่างกายที่ทาและยี่ห้อยาทากันยุง พิจารณาจากรายข้อ ซึ่งมีการวัดเป็นระดับกลุ่ม (Nominal scale) ดังนี้

ไม่ใช้	=	1
ใช้บางครั้ง	=	2
ใช้ทุกครั้ง	=	3

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามกับตัวอย่าง ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขอความร่วมมือในการทำการศึกษาโดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงสาธารณสุขอำเภอและหัวหน้าสถานีอนามัย

2. ผู้ศึกษาชี้แจงรายละเอียดของการทำงานนิพนธ์ให้สาธารณสุขอำเภอ หัวหน้าสถานีอนามัยและเจ้าหน้าที่ประจำสถานีอนามัยทราบ เพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ประชุมชี้แจงให้ประชาชนทราบรายละเอียดของแบบสอบถาม การจัดเก็บข้อมูลและแจ้งแผนการออกจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่างที่สุ่มได้ โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน 2552 ถึง 10 กรกฎาคม 2552

4. เมื่อเก็บข้อมูลเสร็จในแต่ละวัน ผู้ศึกษาจะรวบรวมและตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

การตรวจสอบข้อมูล

1. การตรวจสอบข้อมูล เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามว่าข้อมูลมีการบันทึกทุกหัวข้อหรือไม่และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2. การลงรหัส (Coding) ผู้ศึกษาลงรหัสตามคู่มือ

3. การบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งสถิติที่ใช้มี ดังนี้

1. สถิติพรรณนา ใช้การแจกแจงความถี่เป็นจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ในการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรของตัวอย่าง เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว ประวัติการป่วย การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นมาลาเรีย การรับรู้ความรุนแรงของมาลาเรีย การรับรู้ประโยชน์ของการใช้ยาทากันยุงและการรับรู้ต่ออุปสรรคของการใช้ยาทากันยุงและพฤติกรรมการใช้ยาทากันยุง

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

2. สถิติเชิงอนุมาน หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและความเชื่อด้านสุขภาพ ได้แก่ การรับรู้โอกาสเสี่ยงการเป็นมาลาเรีย การรับรู้ความรุนแรงของมาลาเรีย การรับรู้ประโยชน์ของการใช้ทายากันยุงและการรับรู้ต่ออุปสรรคของการใช้ทายากันยุง พฤติกรรมการใช้ยาทากันยุง ด้วยสถิติ Chi - square

การพิทักษ์สิทธิตัวอย่าง

ผู้ศึกษาได้ชี้แจงในแบบสอบถาม โดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการตอบแบบสอบถาม การศึกษาครั้งนี้ไม่มีผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อกลุ่มตัวอย่าง คำตอบหรือข้อมูลจะถือเป็นความลับและนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาเท่านั้น ผลการศึกษานำเสนอในภาพรวม

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University